

संभारान्भरताभिषेकार्थान् ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ त्वांविनायथाराज्यं च त्वदाज्ञयायथानुक्रमप्राप्तमयोध्याराज्यं न कामये त्वांविनाप्राप्येनस्वर्गभोगेनचन कामये सुखभोगमिति
शेषः ॥ हेराजन्मिममर्थसत्येनशपे ॥ ६ ॥ तर्हि किराज्यं शून्यमेवास्तु तत्राह ॥ इमाविति ॥ उत्तरेषु उत्तरकोशलेषु ॥ ७ ॥ इदमस्माकंप्रवर्तमानं गमनं गमनोद्योगं शत्रुघ्न
स्यशीघ्रमाख्यातुंकथयितुं माचिरं अविलंबंयथाभवतितथादूतागच्छंतु ॥ आख्यातुमाचिरमित्यत्र तुमोनुस्वारलोपआर्षः ॥ ८ ॥ ९ ॥ एषामीप्सितंज्ञात्वा यत्कार्यं य

प्रवेशयतसंभारान्माभूत्कालात्ययोयथा ॥ अद्यैवाहंगमिष्यामिलक्ष्मणेनगतांगतिं ॥ ३ ॥ तच्छ्रुत्वाराघवेणोक्तंसर्वाः प्रकृतयोभृशं ॥

मूर्धभिः प्रणताभूमौ गतसत्त्वा इवाभवन् ॥ ४ ॥ भरतश्च विसंज्ञो भूच्छ्रुत्वाराघवभाषितं ॥ राज्यं विगर्हयामास वचनं चेदमब्रवीत् ॥ ५ ॥

सत्येनाहं शपेराजस्वर्गभोगेनचैव हि ॥ न कामयेयथाराज्यं त्वांविना रघुनंदन ॥ ६ ॥ इमौ कुशीलवौ राजन्नाभिषिच्य नराधिप ॥ कोश

लेषुकुशंवीरं उत्तरेषु तथालवं ॥ ७ ॥ शत्रुघ्नस्य च गच्छंतु दूतास्त्वरितविक्रमाः ॥ इदं गमनमस्माकं शीघ्रमाख्यातुमाचिरं ॥ ८ ॥ तच्छ्रु

त्वाभरतेनोक्तं दृष्ट्वा चापि त्यधोमुखान् ॥ पौरान्दुःखेन संतप्तान् वसिष्ठोवाक्यमब्रवीत् ॥ ९ ॥ वत्सराम इमाः पश्य धरणीं प्रकृतीर्गताः ॥

ज्ञात्वैषामीप्सितं कार्यमाचैषां विप्रियं कथाः ॥ १० ॥ वसिष्ठस्य तु वाक्येन उत्थाप्य प्रकृतीजनं ॥ किं करोमीति काकुत्स्थः सर्वान्वचनम

ब्रवीत् ॥ ११ ॥ ततः सर्वाः प्रकृतयो रामं वचनमब्रुवन् ॥ गच्छंतमनु गच्छामो यत्र राम गमिष्यसि ॥ १२ ॥ पौरेषु यदि ते प्रीतिर्यदि स्नेहो

त्यनुत्तमः ॥ सपुत्रदाराः काकुत्स्थसमं गच्छामसत्यथं ॥ १३ ॥ तपोवनं वा दुर्गं वा नदीमं भो निधितथा ॥ वयं ते यदि न त्याज्याः सर्वान्नो

नय ईश्वर ॥ १४ ॥ एषानः परमा प्रीतिरेष नः परमो वरः ॥ हृद्गतानः सदा प्रीतिस्तवानुगमने नृप ॥ १५ ॥ त्करणार्हं तत्कर्तव्यं ॥ १० ॥ प्रकृतीज

नमित्यत्र दीर्घआर्षः ॥ ११ ॥ हेराम यत्र त्वंगमिष्यसि तत्र गच्छंतं त्वामनु गच्छामः ॥ १२ ॥ सत्यथं त्वया गम्यमानं स्वर्गमार्गमित्यर्थः ॥ १३ ॥ वयं त्वदेकशरणाय दितेन त्याज्यास्त

दागम्यमानतपोवनाद्यन्यतमं तत्तु नः सर्वान्नय ॥ तत्र हेतुरीश्वरेति ॥ भगवदवतारत्वात् सर्वस्वभक्तलोकनयनसमर्थोयतस्त्वमित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥